

Skrypchenko Iryna
PhD in Physical Education
and Sport, Associate Professor

Pavlovsky Hlib
student

*(Dnipropetrovsk State
University of Internal Affairs)*

THE DECISION OF THE SPORTS DISPUTES IN NATIONAL SPORTS ARBITRATION COURT

A characteristic feature of the current stage of development of the sports movement is the establishment of specialized judicial bodies for the settlement of disputes in the field of sports, in particular on the initiative of the International Olympic Committee. One of these initiatives was the creation of the International court of arbitration for sport (the court of arbitration for Sport), based in Lausanne, Switzerland. It is authorized to deal with disputes arising in the field of sports at the international level. Almost thirty years of activity of the International court of arbitration for sport has fully proved the necessity of its existence, and therefore rule 74, has been included in the Olympic Charter of the International Olympic Committee since July 14, 2001. Existing world practice shows that one of the most common ways to create an optimal arbitration court that deals with disputes in the field of sports is to establish a specialized sports non-commercial arbitration center, which creates an arbitration court. This scheme is used by many well-known specialized arbitration structures in the world: the national sports center for dispute resolution in Australia, the national sport dispute center, and the Belgian sports arbitration Commission. on arbitration Pour Le sport, Chamber for the resolution of disputes in the field of sport in Italy, chamber Di Conchiliacione e arbitro in Lo sport, and so on.

Sports Arbitration resolves disputes concerning the property rights and interests of subjects of sports activity, including: arising from the statutes, rules, regulations and other documents of sports organizations that regulate the rules of the Championships, Championships and other competitions, related to the determination of the status and order of transitions (transfers) of athletes (players); arising from Agency activities; arising from sponsorship contracts; related to the rights to broadcast sports events; arising from contractual and other civil relations in the field of physical culture and sports, unless otherwise established by Federal law. In addition, the court of Arbitration for Sport may consider other disputes on appeal.

In particular, by virtue of the International Convention against doping in sport, adopted by the General conference of the United Nations educational, scientific and cultural Organization (UNESCO) at its 33rd session in Paris on 19 October 2005, as well as the WADA world anti-doping code

Dispute resolution in Sports Arbitration is possible only with the consent of the parties, expressed in the form of an arbitration agreement - an agreement of the parties to transfer the dispute to the resolution of Sports Arbitration. It may relate to a specific dispute, certain categories, or all disputes that have arisen or may arise between the parties in connection with a particular legal relationship. The arbitration agreement must be concluded in writing by either including in the agreement or other document signed by the parties, or by exchanging letters, messages by Telegraph, teletype, or other means of electronic or other communication that ensure the recording of such an agreement.

The arbitration agreement may be contained in the organizational documents of sports organizations (statutes, regulations, rules of competition, etc.), which are referenced in contracts or other documents of the parties to the arbitration. The arbitration agreement is also recognized as valid if the Arbitration Court finds the agreement itself invalid in the course of the arbitration proceedings. Unless the parties have agreed otherwise, when submitting a dispute to arbitration for Sport, the rules provided for In the rules of Arbitration for Sport shall be considered as an integral part of the arbitration agreement. Parties that have entered into an arbitration agreement may not unilaterally withdraw from it. The procedure of the arbitration, in Sports arbitration:

The proceedings begin with the filing of a statement of claim, in which the plaintiff sets out his claims and sends them in writing to the arbitration for Sport Or to its Secretariat.

The date of filing the claim is the day it is served to the arbitration for Sport, and when sending the claim by mail - the date of the postmark of the post office of the place of departure.

The Chairman of the court of Arbitration for Sport makes a decision on the acceptance of the case for production.

The petition must include: name of Sports Arbitration; the date of the statement of claim; names and locations of organizations which are parties to the arbitral proceedings; the surname, name, patronymic, date and place of birth, place of residence and place of work of citizens, business people and individuals that are parties to arbitration proceedings; justification the competence of Sports Arbitration; the plaintiff, the circumstances on which the plaintiff bases his claim; the evidence supporting the grounds of the claim; the value of the claim; the amount of the arbitration fee; name and surname of the arbitrator chosen by the claimant or a request that the arbitrator was appointed Chairman of Sports Arbitration; the plaintiff may specify a reserve arbitrator; the list of documents attached to the claim, and other materials; the claimant's signature.

Attached to the claim: a copy of the document which contains the agreement on transfer of dispute on permission of Sports Arbitration; the documents supporting the claim; a copy of the document confirming payment of the arbitration fee; proof of sending or transmission to the defendant of the claim and attached documents, if these actions were committed by the very party. If the statement of claim is signed by the representative of the plaintiff, it must be accompanied by a power of attorney or other document certifying the authority of the representative. [1]

To resolve sports conflicts within sports federations (unions, associations, leagues), special bodies are created for sports - control, disciplinary, appeal, arbitration and other committees, commissions and chambers, in which disputes are considered by competent persons with extensive experience in the sports field. [2]

1. Алексеев С.В.. Правовые основы профессиональной деятельности в спорте : учебник для вузов / С. В. Алексеев. - М.,2013. - 517 с. 2013

2. Нормативне правове забезпечення сфери фізичної культури та спорту: реалізація стратегії реформування галузі межі століть: Документи і матеріалів (1999–2002 роки), Автор-упорядник П.О.Рожков. – М.: Радянський спорт, 2002.

Юніна Марина Петрівна
доцент кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ЩОДО СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ «УНІФІКАЦІЯ» ТА «ГАРМОНІЗАЦІЯ ПРАВА»

Одним з основних інструментів глобалізаційних процесів, що наразі відбуваються у світі, активним учасником яких є наша держава, можна назвати зближення правових систем різних країн, посилення їх взаємного впливу. Така інтернаціоналізація права може відбуватись шляхом уніфікації або гармонізації правових норм. Вказані процеси є взаємопов'язаними, але різними за своїм змістом з притаманними кожному з них особливостями та перевагами. Зважаючи на важливість пізнання та розуміння сутності процесу зближення правових норм різних країн, є необхідним, на нашу думку, визначення критеріїв відмежування вказаних категорій та дослідження особливостей кожної з них.

Як правило, під уніфікацією розуміють створення єдиних правових норм та введення їх у національне законодавство різних країн з метою однакового врегулювання схожих суспільних відносин. Такої думки дотримуються такі вчені як Ю.О. Тихомиров[10, с. 75-79], О.М. Садиков [6, с.39]. Також Л.А. Лунц вважав, що саме усунення відмінностей у регулюванні певних відносин в цивільному законодавстві окремих країн шляхом укладення міжнародних договорів і є метою уніфікації [5, с. 26].

М.М. Богуславський вважає, що «уніфікація може здійснюватись шляхом введення в національне законодавство нормативних положень, які були розроблені в межах міжнародних договорів, формування модельних законів, розробки типових договорів, формулювання міжнародними організаціями сформованих торгових звичаїв у вигляді так званих торгових термінів» [1; с.209]. С.М. Лебедев також визнає можливим та доцільним для врегулювання міжнародних господарських відносин розроблення та використання різних типових контрактів, розуміючи при цьому власне уніфікацію як «однакове нормативне регулювання